زلزله سیاسی در انگلیس پس از شکست سنگین حزب کارگر در انتخابات محلی؛

بازگشت بی‌اعتمادی؛ استارمر در آستانه سقوط

رامین پرتو

نتایج انتخابات محلی انگلیس در سال ۲۰۲۶ نه‌تنها به یک شکست انتخاباتی برای حزب کارگر تبدیل شد، بلکه اکنون به‌عنوان نقطه آغاز بحرانی عمیق در دولت کی‌یر استارمر شناخته می‌شود؛ بحرانی که بسیاری از تحلیلگران آن را تهدیدی مستقیم برای آینده سیاسی نخست‌وزیر انگلیس و حتی ساختار سنتی رقابت حزبی در بریتانیا می‌دانند. از دست رفتن حدود ۴۰ شورای محلی و نزدیک به هزار و ۵۰۰ کرسی برای حزب حاکم، آن هم کمتر از دو سال پس از پیروزی بزرگ در انتخابات سراسری، نشان داد که سرمایه سیاسی دولت کارگر با سرعتی غیرمنتظره در حال فرسایش است.

حزب کارگر در سال ۲۰۲۴ با شعار بازگرداندن ثبات، کارآمدی و عبور از آشفتگی‌های دوران محافظه‌کاران به قدرت رسید. اما اکنون همان حزبی که قرار بود نماد بازسازی اعتماد عمومی باشد، خود با بحران بی‌اعتمادی، شکاف داخلی و تردید نسبت به رهبری مواجه شده است. فشارها علیه استارمر دیگر محدود به رسانه‌ها یا احزاب رقیب نیست؛ بلکه اکنون بخشی از نمایندگان و چهره‌های مهم حزب کارگر آشکارا درباره ضرورت کناره‌گیری او سخن می‌گویند.

آنچه این شکست را به رخدادی فراتر از یک انتخابات محلی تبدیل کرده، این واقعیت است که رأی‌دهندگان انگلیسی در نخستین آزمون جدی پس از تشکیل دولت، نارضایتی خود را به‌صورت گسترده نشان داده‌اند. در واقع، بسیاری از تحلیلگران معتقدند پیروزی حزب کارگر در انتخابات سراسری ۲۰۲۴ بیش از آنکه ناشی از اعتماد عمیق جامعه به برنامه‌های استارمر باشد، محصول خستگی افکار عمومی از ۱۴ سال حکومت محافظه‌کاران بود. اکنون این رأی اعتراضی علیه محافظه‌کاران، به‌تدریج به رأی اعتراضی علیه دولت کارگر تبدیل شده است.

رأی‌دهندگان انگلیسی انتظار داشتند دولت جدید بتواند بحران هزینه‌های زندگی، رکود خدمات عمومی، بحران مسکن، فشار مالیاتی و ضعف نظام درمانی را کنترل کند اما بخش مهمی از جامعه احساس می‌کند تغییر ملموسی در زندگی روزمره ایجاد نشده است

چرا حزب کارگر شکست‌سنگینی خورد؟

شکست گسترده حزب کارگر را نمی‌توان صرفاً به یک عامل محدود کرد. مجموعه‌ای از بحران‌های اقتصادی، اجتماعی، هویتی و سیاسی در کنار ضعف رهبری دولت، شرایطی ایجاد کرد که بخش مهمی از پایگاه اجتماعی حزب از آن فاصله بگیرد.

نخستین عامل، بحران اقتصادی و معیشتی است. رأی‌دهندگان انگلیسی انتظار داشتند دولت جدید بتواند بحران هزینه‌های زندگی، رکود خدمات عمومی، بحران مسکن، فشار مالیاتی و ضعف نظام درمانی را کنترل کند. اما بخش مهمی از جامعه احساس می‌کند تغییر ملموسی در زندگی روزمره ایجاد نشده است. ادامه فشار تورمی، کاهش قدرت خرید و ضعف خدمات عمومی باعث شد رأی‌دهندگان طبقه متوسط و طبقه کارگر که زمانی ستون اصلی حزب کارگر محسوب می‌شدند، احساس کنند دولت استارمر تفاوت جدی با دولت‌های قبلی ندارد.

دومین عامل، بحران هویتی و شکاف میان «نخبگان لندن» و «جامعه پیرامونی» است. رفرم پارتی به رهبری نایجل فاراژ توانست از این شکاف بهره‌برداری کند. این حزب با تمرکز بر مهاجرت، مخالفت با بوروکراسی، انتقاد از سیاست‌های محیط‌زیستی پرهزینه و دفاع از نوعی ملی‌گرایی اقتصادی، توانست بخش مهمی از رأی اعتراضی را جذب کند. در واقع، بخشی از جامعه انگلیس احساس می‌کند احزاب سنتی، به‌ویژه حزب کارگر، بیش از اندازه به دغدغه‌های نخبگان شهری و طبقات دانشگاهی نزدیک شده و از مشکلات واقعی مردم فاصله گرفته‌اند.

عامل سوم، تغییر تاریخی در پایگاه اجتماعی حزب کارگر است. این حزب در دهه‌های اخیر به‌تدریج از یک حزب کلاسیک طبقه کارگر به حزبی شهری، چندفرهنگی و دانشگاهی تبدیل شده است. همین تغییر موجب شد که مناطق صنعتی سابق و شهرهای کوچک که زمانی پایگاه سنتی حزب بودند، اکنون آمادگی بیشتری برای حمایت از جریان‌های راست هویتی و ضدنخبگانی پیدا کنند.

در کنار این مسائل، مواضع دولت درباره جنگ غزه، رفاه اجتماعی و سیاست‌های اقتصادی نیز بخشی از رأی‌دهندگان چپ‌گرا و حامی فلسطین را از حزب کارگر دور کرد. موفقیت نامزدهای مستقل و حامی فلسطین در برخی مناطق شهری، به‌ویژه در بیرمنگام، نشانه‌ای از این شکاف جدید در پایگاه اجتماعی حزب حاکم بود.

استارمر و بحران رهبری

شکست انتخاباتی اخیر به سرعت به بحران رهبری در حزب کارگر تبدیل شد. اکنون ده‌ها نماینده حزب آشکارا خواهان تعیین جدول زمانی برای کناره‌گیری استارمر یا حتی آغاز فرآیند رسمی چالش رهبری هستند. این موضوع اهمیت زیادی دارد، زیرا در سیاست بریتانیا معمولاً زمانی که مخالفت‌های درون حزبی علنی می‌شود، بحران وارد مرحله‌ای خطرناک شده است.

کاترین وست، جاش سایمونز و برخی دیگر از چهره‌های حزب کارگر اکنون صراحتاً درباره ضرورت تغییر رهبری سخن می‌گویند. هم‌زمان، نام‌هایی مانند اندی برنهام، وس استریتینگ و انجلا رینر به‌عنوان گزینه‌های احتمالی جانشینی مطرح شده‌اند. هرچند هنوز مخالفان استارمر به اجماع نرسیده‌اند، اما همین گسترش بحث جانشینی نشان می‌دهد که اقتدار نخست‌وزیر به‌شدت آسیب دیده است.

استارمر برای مهار بحران تلاش کرده است با بازگرداندن چهره‌هایی مانند گوردون براون و هریت هارمن، به دولت خود اعتبار و تجربه تزریق کند. انتصاب براون به‌عنوان فرستاده ویژه در امور مالی جهانی، تلاشی آشکار برای ارسال پیام ثبات اقتصادی به افکار عمومی و بازارها بود. اما منتقدان معتقدند این اقدام بیشتر نشانه اضطراب دولت است تا نشانه قدرت آن.

بحران کنونی حزب کارگر فقط یک بحران انتخاباتی نیست؛ بلکه بحران اعتماد به شخص استارمر است. بسیاری از نمایندگان حزب اکنون معتقدند مشکل صرفاً در سیاست‌های دولت نیست، بلکه در ناتوانی نخست‌وزیر برای ایجاد انگیزه، رهبری سیاسی و بازسازی اعتماد عمومی نهفته است.

پیامدهای داخلی و خارجی شکست حزب کارگر

در سطح داخلی، این شکست می‌تواند به بی‌ثباتی سیاسی گسترده‌تری در بریتانیا منجر شود. اگر فشارها علیه استارمر ادامه یابد، دولت ناچار خواهد شد انرژی زیادی صرف مدیریت اختلافات داخلی کند و همین موضوع توان تصمیم‌گیری در حوزه اقتصاد و خدمات عمومی را کاهش خواهد داد.

در عرصه خارجی نیز استارمر با مشکلات جدیدی مواجه خواهد شد. او تلاش کرده بود پس از برگزیت، روابط لندن و اتحادیه اروپا را تا حدی بازتنظیم کند و هم‌زمان پیوند ویژه با آمریکا را حفظ نماید. اما نخست‌وزیری که در داخل کشور با بحران مشروعیت روبه‌روست، طبیعتاً قدرت مانور کمتری در مذاکرات خارجی خواهد داشت. اتحادیه اروپا اکنون با احتیاط بیشتری به دولت لندن نگاه خواهد کرد، زیرا مشخص نیست استارمر تا چه اندازه قادر به حفظ قدرت است. در واشنگتن نیز هر گونه تضعیف دولت انگلیس می‌تواند جایگاه لندن را به‌عنوان شریک باثبات آمریکا کاهش دهد؛ به‌ویژه در شرایطی که موضوعاتی مانند جنگ اوکراین، امنیت انرژی و بحران خاورمیانه در دستور کار غرب قرار دارد.

برگزاری انتخابات زودهنگام در کوتاه‌مدت همچنان سناریویی دشوار است؛ چراکه حزب کارگر هنوز اکثریت قابل توجهی در پارلمان دارد و بسیاری از نمایندگان این حزب نگرانند که بی‌ثباتی بیشتر راه را برای قدرت‌گیری جریان‌های راست‌گرای پوپولیست هموار کند

آینده حزب کارگر و احتمال انتخابات زودهنگام

اکنون مهم‌ترین پرسش در سیاست انگلیس این است که آیا دولت استارمر می‌تواند از این بحران عبور کند یا خیر؟ پاسخ به این سؤال تا حد زیادی به دو عامل بستگی دارد؛ نخست اینکه آیا اقتصاد انگلیس در ماه‌های آینده نشانه‌ای از بهبود نشان خواهد داد و دوم اینکه آیا حزب کارگر می‌تواند اختلافات داخلی خود را کنترل کند.

اگر استارمر موفق نشود اعتماد عمومی را بازسازی کند، احتمال افزایش فشارها برای تغییر رهبری بسیار جدی خواهد بود. هرچند هنوز مخالفان او به اجماع کامل نرسیده‌اند، اما ادامه افت محبوبیت دولت می‌تواند زمینه را برای آغاز رسمی چالش رهبری فراهم کند.

با این حال، برگزاری انتخابات زودهنگام در کوتاه‌مدت همچنان سناریویی دشوار است. حزب کارگر هنوز اکثریت قابل توجهی در پارلمان دارد و بسیاری از نمایندگان این حزب نگرانند که هر گونه بی‌ثباتی بیشتر، راه را برای قدرت‌گیری جریان‌های راست‌گرای پوپولیست هموار کند. اما اگر بحران رهبری تشدید شود و دولت کنترل فضای سیاسی را از دست بدهد، احتمال فروپاشی تدریجی اقتدار کابینه و حرکت به سمت انتخابات زودهنگام دور از ذهن نخواهد بود.

خبر

در جلسه محاکمه غیابی مقامات سابق این کشور؛

دولت جولانی، اموال بشار اسد و برادرش را توقیف کرد

دولت موقت سوریه در جلسه محاکمه غیابی مقامات سابق این کشور، حکم توقیف اموال بشار اسد و برادرش به همراه جمعی از مسوولان سابق این کشور را صادر کرد. دادگاه کیفری چهارم دمشق در جلسه‌ای در چارچوب رسیدگی به پرونده‌های تخلفات سال‌های گذشته، حکم‌های جدیدی را علیه جمعی از مقامات سابق سوریه صادر کرد که از جمله آنها می‌توان به «بشار اسد» و برادرش «ماهر اسد» اشاره کرد. به گزارش عربی ۲۱، طبق این حکم‌ها که پس از محاکمه غیابی مسوولان سابق سوریه صادر شدند، دولت موقت سوریه به ریاست «ابو محمد الجولانی» (سرکرده سابق هیات تحریر الشام و رئیس جمهور خود خوانده سوریه) اموال بشار اسد و ماهر اسد را توقیف می‌کند. در متن این حکم آمده است که «بشار اسد و ماهر اسد از حقوق مدنی خود سلب شده و تمامی اموال منقول و غیرمنقول آن ۲ تحت مدیریت دولت سوریه درمی‌آیند». برای تعداد دیگری از مقامات نظامی و امنیتی سابق سوریه نیز حکم‌های مشابهی صادر شده است. این خبر در حالی منتشر شده که سوریه در حال مذاکره با اسرائیل است. «اسعد الشیبانی» وزیر امور خارجه سوریه در کنفرانس خبری مشترک با «دوبرافکا شویتسا» کمیسر اتحادیه اروپا در امور مدیترانه، در حاشیه «مجمع شراکت اتحادیه اروپا و سوریه» در بروکسل، اعلام کرد که اسرائیل طی یک سال و نیم گذشته با اقدامات خود موجب تهدید و بی‌ثباتی در سوریه شده است. وی افزود که دمشق از نخستین روز بر پایبندی خود به توافق جداسازی نیروها در سال ۱۹۷۴ و نیز فعال‌سازی نقش نیروهای سازمان ملل برای نظارت بر آتش‌بس موسوم به «آندوف» تأکید کرده است. الشیبانی همچنین گفت: سوریه با میانجی‌گری آمریکا وارد مذاکرات با تل‌آویو شده است، زیرا دولت دمشق در پی تمرکز بر روند بازسازی، ایجاد ثبات و فراهم کردن شرایط امن برای بازگشت شهروندان سوری است. وزیر خارجه سوریه تصریح کرد: تا این لحظه به نتیجه ملموسی در مذاکرات با اسرائیل نرسیده‌ایم، اما امیدواریم در آینده «روابطی باثبات و آرام» میان دو طرف شکل بگیرد. الشیبانی همچنین اتحادیه اروپا، آمریکا و کشورهای عربی حوزه خلیج فارس را «شرکای سوریه» خواند.

خبر

وزارت دفاع روسیه:

نیروهای اوکراینی ۲۳ هزار بار آتش‌بس را نقض کردند

وزارت دفاع روسیه اعلام کرد که نیروهای اوکراینی در منطقه عملیات نظامی ویژه، ۲۳۸۰۲ بار آتش‌بس را نقض کرده‌اند. در بیانیه این وزارتخانه آمده است: «مجموع موارد ثبت‌شده نقض آتش‌بس از سوی طرف اوکراینی در منطقه عملیات نظامی ویژه به ۲۳۸۰۲ مورد رسیده است». وزارت دفاع روسیه همچنین اعلام کرد که نیروهای اوکراینی طی ۲۴ ساعت گذشته ۱۲ حمله به مواضع نیروهای روسی انجام داده و بیش از ۶۹۰۰ حمله با استفاده از پهپادها صورت داده‌اند. این وزارتخانه افزود: «در طول ۲۴ ساعت گذشته، نیروهای مسلح اوکراین ۱۲ حمله انجام داده و ۷۶۷ حمله با راکت‌اندازها، توپخانه و خمپاره‌اندازها علیه مواضع نیروهای ما اجرا کردند. همچنین ۶۹۰۵ حمله با استفاده از پهپادها انجام شد». در مقابل، مقام‌های اوکراینی روز یکشنبه اعلام کردند که حملات پهپادی روسیه و حدود ۱۵۰ درگیری در میدان نبرد طی ۲۴ ساعت گذشته رخ داده است، با وجود آتش‌بسی که با میانجی‌گری ایالات متحده میان کی‌یف و مسکو برقرار شده بود. دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، روز جمعه گفت که روسیه و اوکراین بر سر آتش‌بس سه‌روزه از ۹ تا ۱۱ مه توافق کرده‌اند، در حالی که تلاش‌های گسترده‌تر برای پایان دادن به جنگی که بیش از چهار سال ادامه دارد، همچنان با دشواری روبه‌رو است. ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه، روز شنبه اظهار داشت که به باور او درگیری در اوکراین به پایان خود نزدیک می‌شود. او به خبرنگاران گفت: «فکر می‌کنم این موضوع به پایانش نزدیک می‌شود.» ایوان فدوروف، فرماندار منطقه زاپوریژیا، روز یکشنبه اعلام کرد که در حملات روسیه به این منطقه در جنوب شرقی اوکراین، یک نفر کشته و سه نفر زخمی شدند. در خارکیف در شمال شرقی کشور نیز، اولِه سینیهوبوف، فرماندار منطقه، گفت که هشت نفر از جمله دو کودک در حملات پهپادی به مرکز منطقه و مناطق مسکونی اطراف زخمی شدند. اولکساندر پروکودین، فرماندار منطقه خرسون در جنوب اوکراین، نیز اعلام کرد که از صبح شنبه تاکنون هفت نفر از جمله یک کودک در اثر حملات پهپادی و گلوله‌باران روسیه زخمی شده‌اند. همچنین اولکساندر هانزا، فرماندار منطقه دنیپروپتروفسک در جنوب شرقی اوکراین، از زخمی شدن یک کودک و آسیب دیدن زیرساخت‌ها در حملات روسیه خبر داد.

ان‌بی‌سی نیوز: ترامپ به دنبال اقدام نظامی علیه کوباست

مقامات آمریکایی به «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا گفته‌اند که کوبا به ریاست «میگل دیاز کانل» رئیس جمهور این کشور بدون مداخله نظامی هم می‌تواند «تا پایان سال سقوط کند» اما به گفته «کاترین دویل» خبرنگار کاخ سفید در ان‌بی‌سی نیوز، رئیس جمهور آمریکا حاضر نیست تا این مدت صبر کند. ان‌بی‌سی نیوز گزارش داد: «جدول زمانی عجولانه ترامپ، پنتاگون را بر آن داشته است تا برنامه‌ریزی برای اقدام نظامی احتمالی علیه کوبا را افزایش دهد». این رسانه آمریکایی افزود: «دولت ترامپ تلاش کرده از طریق کارزار فشار حداکثری که شامل محدود کردن ارسال نفت و افزایش تحریم‌ها بود، تغییر رژیم را اعمال کند، اما دیاز کانل با وجود کمبود سوخت و قطعی برق ناشی از آن، همچنان پابرجا مانده است». مارکو روبیو، وزیر امور خارجه آمریکا در ماه مارس گفت: «کوبا اقتصادی دارد که کار نمی‌کند و سیستم سیاسی و دولتی آن نمی‌تواند آن را اصلاح کند. بنابراین آنها باید به‌طور چشمگیری تغییر کنند. آنها باید تصمیمات بزرگی در آنجا بگیرند». در ماه آوریل، دیاز کانل به ان‌بی‌سی نیوز گفت که اگر کار به آنجا بکشد، حاضر است جان خود را «برای انقلاب» بدهد. رئیس جمهور کوبا با اشاره به رایش «نیکولاس مادورو» رئیس جمهور ونزوئلا توسط آمریکا گفت: «اگر زمان آن فرا برسد، فکر نمی‌کنم هیچ توجیهی برای ایالات متحده وجود داشته باشد که تجاوز نظامی علیه کوبا را آغاز کند یا ایالات متحده یک عمل جراحی مانند ربودن یک رئیس جمهور انجام دهد». دونالد ترامپ مدعی شده که این کشور همچنان «تهدیدی استثنایی» برای امنیت ملی ایالات متحده به شمار می‌رود.

فنلاند: اروپا باید مستقیما با روسیه گفت‌وگو کند

الکساندر استاب، رئیس جمهور فنلاند در مصاحبه‌ای با روزنامه ایتالیایی «کوریره دلا سرا» گفت: زمان آن رسیده است که دولت‌های اروپایی مستقیما با روسیه گفت‌وگو کنند. وقت آن رسیده که با روسیه صحبت کنیم اما نمی‌دانم چه موقع این اتفاق خواهد افتاد. استاب گفت که به نظر او، سیاست ایالات متحده در قبال روسیه و اوکراین دیگر با منافع اروپا «همسو نیست»؛ به این معنی که اروپا خود باید مستقیما تعامل کند. او گفت: ما با رهبران اروپایی در مورد اینکه چه کسی باید ارتباط برقرار کند، رایزنی کرده‌ایم اما هنوز تصمیمی در این مورد گرفته نشده است. مهمترین جنبه، هماهنگی بین کشورهای اروپایی، به‌ویژه میان فرانسه، آلمان، ایتالیا، لهستان و بریتانیا به همراه کشورهای شمال اروپا و بالتیک هم‌مرز با روسیه است. استاب تاکید کرد: خواهیم دید که آیا این یک فرستاده ویژه خواهد بود یا گروهی از رهبران. رئیس جمهور فنلاند در ادامه به سه سناریوی محتمل برای اوکراین اشاره کرد، گفت: ادامه جنگ، آتش‌بس با یک توافق صلح یا فروپاشی یک طرف! من معتقدم که احتمال توافق صلح روی میز نیست، دست‌کم برای امسال. پیش از این، «آنتونیو کاستا» رئیس شورای اروپا ضمن آنکه از احتمال مذاکره اتحادیه اروپا با ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه خبر داد، گفت که این اتحادیه از حمایت ولودیمیر زلنسکی رئیس جمهور اوکراین جهت انجام این کار برخوردار است. این ادعای مقام ارشد اتحادیه اروپا در حالی مطرح شد که ماریا زاخاروا سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه پیشتر در گفت‌وگو با خبرگزاری ریانووستی گفته بود: روسیه برای مذاکرات سازنده و نتیجه‌بخش درباره اوکراین آماده است و ما هرگز از چنین تماس‌ها و گفت‌وگوهایی امتناع نکرده‌ایم.

جهان نما

تشدید تحریم‌های اروپا علیه شهرک‌نشینان اسرائیل

اتحادیه اروپا پس از ماه‌ها اختلافات داخلی، شماری از سازمان‌های اصلی حامی شهرک‌سازی افراطی و خشونت‌آمیز اسرائیل در کرانه باختری و رهبران آنها را تحریم کرد. ژان نوئل بارو رئیس دستگاه دیپلماسی فرانسه دیروز (دوشنبه) در حاشیه نشست شورای وزیران امور خارجه اتحادیه اروپا با انتشار پیامی در شبکه اجتماعی ایکس اعلام کرد: «انجام شد! اتحادیه اروپا امروز سازمان‌های اصلی اسرائیلی را که در حمایت از شهرک‌سازی افراطی و خشونت‌آمیز در کرانه باختری نقش دارند، همراه با رهبران آنها تحریم می‌کند».

وی افزود: «این اقدامات بسیار جدی و غیرقابل تحمل باید بی‌درنگ متوقف شود». بارو در ادامه تأکید کرد که فرانسه اجازه نخواهد داد امیدی که به گفته او سال گذشته در نیویورک برای تحقق راه‌حل دو دولتی زنده شد، تضعیف شود. وزیر خارجه فرانسه نوشت: «اجازه نخواهیم داد امیدی را که فرانسه سال گذشته در نیویورک دوباره زنده کرد، یعنی امید به دو کشور به رسمیت شناخته‌شده و محترم که در صلح و امنیت در کنار یکدیگر زندگی کنند، را هیچ‌کس تضعیف کند».

جزئیات تحریم‌ها هنوز منتشر نشده اما تصمیم امروز، از آن جهت حائز اهمیت است که اتحادیه اروپا طی ماه‌های گذشته به دلیل اختلاف میان کشورهای عضو، در اتخاذ موضعی واحد علیه خشونت شهرک‌نشینان اسرائیلی در کرانه باختری با بن‌بست روبه‌رو بود. برخی کشورهای اروپایی خواستار برخورد سخت‌تر با شهرک‌سازی‌ها و حملات شهرک‌نشینان علیه فلسطینی‌ها بودند، اما نبود اجماع در سطح اتحادیه، روند تصویب تحریم‌ها را کند کرده بود. کایا کالاس مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا پیش از نشست امروز شورای وزیران خارجه این اتحادیه در بروکسل گفته بود که انتظار دارد کشورهای عضو درباره تحریم شهرک‌نشینان خشونت‌طلب به توافق سیاسی برسند. کارشناسان معتقدند که تحریم‌های تازه اروپا پاسخی محدود و دیرهنگام به افزایش خشونت شهرک‌نشینان صهیونیست در کرانه باختری است که طی ماه‌های گذشته، با تشدید سیاست‌های اسرائیل، آواره‌سازی فلسطینی‌ها، تخریب خانه‌ها و گسترش شهرک‌سازی‌ها شدت گرفته است.

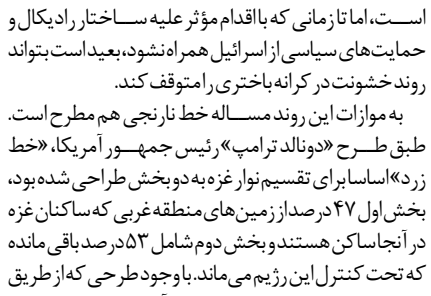

این تصمیم نشان می‌دهد که اتحادیه اروپا همچنان در برابر اسرائیل با احتیاط عمل می‌کند. بروکسل در ماه‌های گذشته بارها درباره وضعیت کرانه باختری، گسترش شهرک‌سازی‌ها و خشونت علیه فلسطینی‌ها ابراز نگرانی کرده، اما به دلیل اختلافات داخلی و ملاحظات سیاسی، از اتخاذ اقدامات قاطع و فراگیر علیه تل‌آویو خودداری کرده است. شورای اروپا در نشست اسفندماه گذشته، با محکوم کردن اقدامات یک‌جانبه اسرائیل برای گسترش شهرک‌سازی‌ها در کرانه باختری، از شورای اتحادیه اروپا خواسته بود کار بر روی اقدامات محدودکننده بیشتر علیه شهرک‌نشینان افراطی و نهادهای حامی آنها را ادامه دهد. در بیانیه پایانی همان اجلاس، سران اروپا خشونت فزاینده شهرک‌نشینان علیه غیرنظامیان فلسطینی را نیز محکوم کردند.

با این حال، منتقدان سیاست خارجی اروپا معتقدند که این اقدامات، در مقایسه با حمایت‌های گسترده سیاسی و اقتصادی غرب از اسرائیل و ادامه همکاری‌های دوجانبه با تل‌آویو، محدود و دیرهنگام است. به باور آن‌ها، اتحادیه اروپا در حالی از حقوق بشر و حقوق بین‌الملل سخن می‌گوید که در برابر ریشه‌های اصلی بحران فلسطین، از جمله اشغالگری، شهرک‌سازی و محاصره غزه، سیاستی محتاطانه و دوگانه در پیش گرفته است. از این منظر، تصمیم تازه بروکسل اگرچه نشانه‌ای از افزایش فشار سیاسی بر شهرک‌نشینان اسرائیلی است، اما تا زمانی که با اقدام مؤثر علیه ساختار رادیکال و حمایت‌های سیاسی از اسرائیل همراه نشود، بعید است بتواند روند خشونت در کرانه باختری را متوقف کند.

به موازات این روند مساله خط نارنجی هم مطرح است. طبق طرح «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا، «خط زرد» اساسا برای تقسیم نوار غزه به دو بخش طراحی شده بود، بخش اول ۴۷ درصد از زمین‌های منطقه غربی که ساکنان غزه در آنجا ساکن هستند و بخش دوم شامل ۵۳ درصد باقی مانده که تحت کنترل این رژیم می‌ماند. با وجود طرحی که از طریق مذاکرات در شرم‌الشیخ مصر به دست آمد، نیروهای اسرائیلی به گسترش خود به سمت غرب ادامه دادند و در نهایت منجر به ایجاد «خط نارنجی» شد. مرکز حقوق بشر غزه اخیرا نسبت به تشدید خطرناک سیاست‌های اسرائیل با هدف تحمیل واقعیت‌های جدید میدانی در نوار غزه با کاهش مناطق در دسترس غیرنظامیان و گسترش مناطق محدود هشدار داد. طبق داده‌ها، ایجاد «خط نارنجی» حدود ۱۱ درصد از مساحت نوار غزه را جدا می‌کند و به این ترتیب درصد مناطق ممنوعه برای فلسطینی‌ها را به حدود ۶۵ درصد از کل مساحت نوار غزه می‌رساند.

گسترش «خط نارنجی» تقریبا ۲.۱ میلیون آواره را به تجمع در منطقه‌ای محدود که بیش از ۳۵ درصد از نوار غزه را تشکیل نمی‌دهد، مجبور می‌کند. این امر در سایه فروپاشی خدمات اساسی و وخامت شرایط بهداشتی و زیست‌محیطی رخ می‌دهد که خطر شیوع بیماری و تضعیف پایه‌های زندگی مردم غزه را تشدید می‌کند.

طبق گزارش العربی الجدید، این اقدام اسرائیل همزمان با مذاکرات و جلسات فشرده‌ای است که از ۱۵ آوریل در قاهره بین حماس و سایر گروه‌های فلسطینی از یک طرف و میانجیگران، به همراه «نیکولای ملادنوف» هماهنگ‌کننده ویژه سازمان ملل در روند صلح خاورمیانه، از طرف دیگر برای بحث در مورد انتقال به مرحله دوم برگزار شده است.

با ایلنا همراه شوید
ILNA
خبرگزاری کار ایران «ایلنا»